

Mi generálja a terrorizmust?

Szinte nem múlik el nap anélkül, hogy a média ne számolna be valamilyen véres terrorista merényletről, amelynek gyanútlan embertársaink az áldozatai. A bűnös akciókat rituális módon követik a politikusok száználmas nyilatkozatai, amelyekben a megszokott formulákkal ítélik el az aktuális eseményt, s előírásos főlháborúval hirdetik kíméletlen harcot a terrorizmus ellen.

A terrorizmus ezen nyilatkozatok alapján úgy jelenik meg, mint egy hatalmas, gonosz, félelmetes szörnyeteg, amely ellen ha kellő mennyiségű fegyvert, katonát, titkos ügynököt vonultatnak fel, akkor legyőzhető, véglegesen megsemmisíthető.

A média és a politikusok által alkotott torzkép azonban, mint annyi más esetben, itt is nagyon távol van a valóságtól!

Ahhoz, hogy az emberiség hatékonyan léphessen fel a terrorizmus méteye ellen, ismerni kell a jelenség kiváltó okait, ugyanis egyik vezető politikusunk kijelentése, mely szerint: „A terrorizmusra sem mentség, sem magyarázat nincsen!”, csak fele részben igaz.

A magyarázat a globalizáció nevű folyamatban keresendő, amelynek a Budapesten tavaly megtartott tudósforum szerint a Föld lakosságának 1/6-a nyertese, 5/6-a pedig vesztese.

A globalizáció keretében Észak kb. két tucat gazdag ipari országa, az általuk létrehozott szervezetek (Nemzetközi Valutaalap, Világbank stb.), illetve a területükön székelő hatalmas soknemzetiségű vállalatok, bankok, biztosítók olyan mértékben zsákmányolják ki a Dél szegény országait, hogy ezen államok lakosainak körében egyre jobban forr az elkeseredettség és az elégedetlenség: a helyzet javulására egyelőre semmi remény, ugyanis minden korrekt

felmérés szerint a gazdag Észak és a szegény Dél közötti különbség egyre fokozódik. (Bolygónkon jelenleg kb. 1,2-1,3 milliárd ember él abszolút szegénységben, vagyis kevesebb, mint napi egy dollárból, s ezek túlnyomó többsége az alacsony és közepes jövedelmű országok polgára.)

Globalizáció

*Éltünk az Alföldről a kondák.
Helyükön dübörgő hondák
túrnak, s szekér helyett audik
visznek el kicsiny faludig.*

*Birka sincsen. Ne lesd apró kerek
nyomaikat kint a réten: a brókerek
golfoznak ott, ha a szent buksz index
éppen az ő szándékuk szerint tesz.*

*Keresnéd a kútágast, de későn.
Helyén móbájl bródkaszting sztészön,
s a hegyében rigó nem csicsereg:
lelőtték a vadászgató olasz menedzserek.*

*A kocsma, hitted, az kiirthatatlan.
Tévedtél: a helyén piddzahat van,
s ahogy régen kiült a tornácra,
úgy ül öregapád most a mekdonácba.*

*Kis falud a tőke kicifrázza.
A piactér most már szitipláza,
s ahol bilingatott az eperfa lombja:
erszte bank, erszte bank: ki-ki nyugalomba!*

Forrás: Internet

Jelen világunkra sajnálatos módon nem csak az országok közötti, hanem az országokon belüli jövedelmi-vagyoni különbségek gyors növekedése is jellemző – az egyes társadalmi rétegek és az országrészek vonatkozásában egyaránt –, s ez alól a gazdag ipari országok sem kivételek. (Ez utóbbiakban is sok millió hajléktalan és több tízmillió munkanélküli él.)

Ilyen körülmények között tehát, amikor a világméretű piacgazdaság és a pénztőke működése révén felhalmozódó óriási jövedelmek jóformán csak az ipari államok

legfelső társadalmi rétegének vagyonát gyarapítják (a Föld lakosságának 15%-a birtokolja a javak 85%-át), bőven akad gyűlékony anyag a terrorista ideológia és gyakorlat számára.

A mérhetetlen szegénységben és kilátástalanságban élő tömegek a médián keresztül – s gyakran személyesen is – naponta szembesülnek egy szűk elit pazarló fényűzésével, s azzal, hogy a robbantgató, gyilkoló fanatikusokkal szemben fellépő államok gyakran saját törvényeiket sem tisztelve, az üzöbe vettek módszereitől alig különböző módszerekkel lépnek fel a valóságos vagy feltételezett terroristák ellen, s ez csak olaj a tűzre.

A terrorista ellenes harc zászlaját magasra emelő országok nagy nekibuzdulásukban mostanra odáig jutottak, hogy a politikai-gazdasági hatalmat birtokoló elit a demokráciát fenyegető terrorista veszélyre hivatkozva jelentősen megnyirbálta a szabadságjogokat.

Mi hozhat valódi megoldást erre az akut problémára?

A világ gazdasági és politikai vezetőinek arra kell törekedniük, hogy megállítsák az egyre fokozódó elszegényedés folyamatát, hogy az embert állítsák a gazdaság és a társadalom középpontjába.

Életközpontú, szeretetelvű politikát kell megvalósítani, mert tűrhetetlen állapot az, hogy miközben a Föld lakossága élelmisszükségletének 125%-át termelik meg, 800 millió ember nem jut elegendő táplálékhoz, s naponta 37 ezer kisgyermek hal éhen.

Minden téren – család, oktatás, média – fel kell lépni az erőszak kultusza ellen.

Az eddig súlykolt forgatókönyvvel szemben tehát a siker nem lehet egy látványos, huszáros rohammal elérni, csak hosszabb távon, türelmes, kitartó munkával, egy igazságosabb, emberibb világ megteremtésével.

Zámbó Zoltán